

Sygn. akt II KO 107/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **J. L.**

skazanego za przestępstwo z art. 197 § 4 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 20 grudnia 2021 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 grudnia 2013 r., sygn. akt XII K (...),

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W judykaturze ugruntowany jest pogląd, że oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania sądowego wchodzi również w grę, gdy autor wniosku co prawda odwołuje się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalne jej przywołanie, ale nie wskazuje, jakie konkretne okoliczności przemawiają za wznowieniem procesu (zob. post. SN z 12 kwietnia 2018r., III KO 25/18).

W przedmiotowej sprawie trzeba zatem stwierdzić: skoro J. L. wyraźnie dał do zrozumienia, że upatruje podstawy wznowienia procesu w przepisie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., ale zaniechał wskazania, nawet w sposób lakoniczny, jakie to nowe fakty lub dowody miałyby świadczyć o błędności zaskarżonego wyroku, to należało odmówić przyjęcia tego wniosku na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

Wyznaczanie w takiej sytuacji skazanemu obrońcy z urzędu byłoby postąpieniem całkowicie niecelowym.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie nie zamyka możliwości złożenia ponownego wniosku, w którym jednak trzeba wskazać konkretne dowody, o których mowa w art. 540 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.